

Михайло Клименко (Епіграма)

Володимир Підпалий

Я, власне, більше про сади
пишу, хоча все бувало.
Хоч стоя плач, хоч так сиди,
я написав чимало.

І кожен вірш, неначе сад,
аж страшно стало, мамо...
Поїду з ними в Київград
у видавництво прямо.

А з видавництв – до читача,
чита хай і дивується
і радісно мене стріча,
а ні – хай сам друкується!..